

Mál nr. 80/2016**M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar eiganda hests.****Ágreiningur um bótaskyldu er skemmdir urðu á bifreið við að hestur skall á henni.****Gögn.**

Málskot, móttakið 15.3.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 6.4.2016, ásamt fylgigögnum.

Um aðild málsins.

Í málskoti eru málskotsaðilar sagðir vera tveir, M eigandi bifreiðarinnar A, svo og nafngreind kona sem ók A þegar atvik gerðust sem mál þetta snýst um, en hún varð fyrir líkamstjóni við atvikið. M og konan hafa ekki uppi sömu kröfur á hendur V vegna málsins. Ekki eru skilyrði til að þau leggi ágreining sinn fyrir nefndina í einu og sama málskoti. Í úrskurði þessum verður tekinn til úrlausnar ágreiningur M við V, en ekki verður vikið frekar að ágreiningi konunnar við félagið.

Málsatvik.

Seinni hluta dags 1. október 2015 var A ekið til vesturs eftir Eyrarbakka vegi ofan við byggðina á Eyrarbakka í Árborg. Stökk þá hestur framundan jeppabifreið (B) með áfastri hestakerru, sem hafði verið lagt í vegkantinum að norðanverðu við afleggjara sem liggur m.a. að hestagerði sem þar er. Lenti hesturinn á framanverðri hægri hlið A. Nokkrar skemmdir urðu á A og hesturinn varð fyrir meiðslum og var hann aflífaður í kjölfarið. Hesturinn var í eigu D sem nýtur váttryggingarverndar samkvæmt ábyrgðartryggingu hjá V vegna atviksins. Hámarkshraði á Eyrarbakka vegi er 90 km á klst. Í samþykktum fyrir búfjárhald í Árborg segir að lausaganga búfjár sé bönnuð í sveitarfélaginu og er búfjáreigendum skylt að halda búfenaði sínum á afgirtum svæðum.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á 80-90 km hraða á klst. og séð B í vegkantinum. Hún hafi hægt örlítið á ferð og beygt yfir á vinstri vegarhelming og ætlað fram hjá B. Þegar hún hafi verið komin rétt fram fyrir B hafi hesturinn hlaupið á A.

D kvaðst hafa orðið vitni að því þegar ekið var á hrossið. Hann kvaðst hafa verið að temja hestinn í gerði sem er staðsett innan girðingar skammt frá veginum. Hafi hrossið sloppið út úr gerðinu, stokkið yfir ristarhlið sem var á girðingunni og þaðan upp á veg þar sem ekið var á það. Kvað D að hraði A hafi verið mikill og umfram leyfilegan hámarkshraða. Hann hafi verið með B á veginum með blikkandi ljós til viðvörunar fyrir aðra ökumenn sem óku um svæðið.

M hefur krafist bóta vegna skemmda sem urðu á A úr fyrrgreindri ábyrgðartryggingu hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu þar sem ekki verði ráðið að tjónið megi rekja til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi D eða annarra atvika sem hann ber ábyrgð.

Álit.

Eins og áður greinir er lausaganga búfjár bönnuð í sveitarfélaginu. Ekki verður annað ráðið en lausaganga hrossa falli undir bannákvaði þetta. Af frásögn D verður ekki annað ráðið en atburðarásin hafi verið samfelld frá því hrossið losnaði úr gerðinu uns það hljóp út á veginn og lenti á framhlið A. D var að temja umrætt hross. Ekki hafa komið fram neinar skýringar á því hvernig það atvikaðist nákvæmlega að hrossið slapp út úr gerðinu. Með tilliti til þess lausagöngubanns sem þarna gildi hefur D sönnunarbyrði um það að gerðið, sem hann notaði meðan á tamningu hestsins stóð, hafi verið nægilega öruggt. Slík sönnun liggur ekki fyrir í málinu. Engin haldbær skýring hefur heldur komið fram um ástæðu þess að D taldi þörf á að hafa viðvörunarljós kveikt á B öðrum vegfarendum til viðvörunar ef allt var með felldu við tamningu hestsins í gerðinu. Að öllu virtu, og eins og mál þetta liggur fyrir, verður að telja að tjón sem varð á A umrætt sinn verði rakið til þess að D hafði ekki nægar vörslur á hestinum innan girðingarinnar svo koma mætti í veg fyrir að hann slyppi laus út á veginn eins og raunin varð. Telst D því eiga sök á óhappinu. Ekki verður ráðið að óhappið megi rekja til þess að A hafi verið ekið of hratt eða ökumaðurinn hafi að öðru leyti hagað akstri sínum svo

að hann verði að einhverju leyti talinn vera ábyrgur fyrir því hvernig fór. Samkvæmt þessu á M rétt á að fá tjón sitt bætt að fullu úr ábyrgðartryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á óskoraðan bótarétt úr ábyrgðartryggingu D hjá V.

Reykjavík, 26. apríl 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.